

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (3Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ)

Τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, 19^{ος} Νοεμβρίου/ 2ας Δεκεμβρίου 2017, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν Συνελεύσεων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἡ ἐπίσημος Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς εἶχεν ἐπιμεληθῆ κυρίως τριῶν θεμάτων, τοῦ μοναχισμοῦ, τοῦ γάμου καὶ ἐσωτερικοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας.

Εἰς ταύτην οἱ Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν τάξιν τῶν Διπτύχων προσεφώνησαν τοὺς Συνοδικούς: ὁ Οἰκουμενικὸς Παναγιώτατος Πατριάρχης διὰ Μηνύματος Αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος αὐτοπροσώπως, δωρίζων τὸ ὠμοφόριον τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου Πηγά, τὸ ὁποῖον οὗτος ἔφερε, ὅταν ὑπέγραψε τὴν θεσμοθέτησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θεσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἐπὶ Πατριάρχου Μόσχας Ἰώβ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ' αὐτοπροσώπως διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν

κ. κ. Κύριλλε, ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος,

Ἀφιχθέντες ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν ἁγιοτόκον πολύπαθον γῆν τῆς Ρωσίας, μεταφέρομεν πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὴν περί Ὑμᾶς Ἱεράν Σύνοδον τῶν πεφιλημένων Ἀρχιερέων, καθὼς καὶ εἰς τὰ πλήθη τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὀρθοδόξων Ρώσων τὸ ἐλπιδοφόρον διαχρονικὸν μήνυμα τοῦ ἐν τῇ Βηθλεέμ γεννηθέντος Κυρίου τῆς δόξης καὶ ἐν τῇ ταπεινῇ γῇ τῆς Παλαιστίνης πολιτευθέντος Θεανθρώπου Χριστοῦ. Ἐπευλογοῦμεν τοὺς ἐν Κυρίῳ ἀδελφούς ἡμῶν, τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Διάγοντες περίοδον πνευματικῆς προετοιμασίας διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐορτάς τῆς Χριστοῦ ἐπιφανείας, εἰς ἣν ὁ ἱερός ὕμνωδός μετὰ δαψιλείας μυσταγωγεῖ σταδιακῶς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν πιστῶν εἰς τὸ «πάντων καινὸν καινότατον μυστήριον», ἦτοι τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου, συναισθανόμεθα ὅτι ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου συντελεῖται πρωτίστως διὰ τῆς Ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου, ἀναμιμνησκόμενοι, κατὰ τὰς ἱεράς αὐτάς συνάξεις μνημοσύνου καὶ μνήμης, τὴν πρόσφατον ἐπώδυνον ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς παροικούσης εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἐξ ἄλλου αἱ ἐορταὶ τοῦ Δωδεκαημέρου, πρὸς τὰς ὁποίας ἡ Τεσσαρακοστή τῶν Χριστουγέννων κατατείνει, συνυφαίνονται καὶ μέ μνήμας μαρτύρων, ὡς τῶν μυριάδων νηπίων, ἅτινα ἐσφαγιάσθησαν ἀδίκως ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ ἐκείνης τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ

ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅστις κατά τήν ὥραν τοῦ μαρτυρίου, τό συντελεσθέν ὑπό πεπωρωμένων ὁμοεθνῶν αὐτοῦ, εἶδεν ἀνεωγμένους τοὺς οὐρανοὺς καί καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θεοῦ Πατρός τόν δεδοξασμένον Χριστόν. Ἡ θεὰ τοῦ ἀρρήτου καί ἀκτίστου θείου φωτός ἦτο διά τόν μάρτυρα Στέφανον ἡ λύτρωσις. Τοιαύτας θείας ἐλλάμψεις ἐζήσαν ἐσχάτως καί πολλοί νεομάρτυρες τοῦ ρωσικοῦ γένους.

Οἱ θύται τῶν μαρτύρων οὐδέποτε κατενόησαν ὅτι ὁ θεός ἡμῶν δοξολογεῖται ὑπό μυριάδων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων, ἀλλά ταυτοχρόνως καί ὑπό τῶν στρατιῶν τῶν μαρτύρων, οὔτε ὅτι ὁ θεός ἡμῶν φανεροῦται ἐπί τῆς γῆς ὡς ἡ εἰρήνη καί ἡ εὐδοκία τῶν ἀνθρώπων. Τό μαρτύριον εὐρίσκεται εἰς τό κέντρον τῆς πνευματικῆς ζωῆς, καθ' ὅσον οἱ μάρτυρες, κατά τόν ἠγαπημένον τοῦ Κυρίου μαθητήν Ἰωάννην τόν θεολόγον, «ἔπλυναν τάς στολάς αὐτῶν καί ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. 7, 14). Οὗτοι «εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καί λατρεύουσιν αὐτόν» μετὰ παρρησίας αἰωνίως. Ὁ καθήμενος ἐπί τοῦ ἐνδόξου θρόνου θεός προστατεύει τοὺς δούλους Αὐτοῦ «ἀπό πᾶν καῦμα» ἡλίου, ἦτοι τῆς μοχθηρίας καί τῆς δολιότητος τῶν «κοσμοκρατόρων τοῦ αἰῶνος τούτου» (Ἐφεσ. 6, 12), διότι «τό Ἀρνίον τό ἀνά μέσον τοῦ θρόνου» ὁδηγεῖ αὐτούς ἐπί «ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων» πολλῶν (Ἀποκ. 7, 15-17). Οἱ μάρτυρες ἰκετεύουν τόν θεόν, ἵνα ἐξαλείψῃ διά τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ τήν κακίαν τοῦ κόσμου καί ἐπικρατήσῃ τό θεῖον ἔλεος, ἡ εἰρήνη καί ἡ δικαιοσύνη τοῦ ὑπεράνω ὄλων τῶν ὀρατῶν καί ἀορατῶν καί νοουμένων θεοῦ: «ἕως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καί ἀληθινός οὐ κρίνεις καί ἐκδικεῖς τό αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπί τῆς γῆς» (Ἀποκ. 6, 10).

Δοξολογοῦμεν τόν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον θεόν, διότι αἱ προσευχαί τῶν μυριάδων νέων Ρώσων μαρτύρων, οἵτινες εἰς οὐδέν ἐστέρησαν τῶν ἀρχαίων, ἠλευθέρωσαν ἐκ τῆς δυναστείας τήν Ἐκκλησίαν Ὑμῶν καί κραταιώνουν αὐτήν, πορευομένη οὕτω πως πρός τά ἔσχατα, λελαμπρυσμένη, καθὼς θέλει αὐτήν ὁ Κύριος, ἀκτινοβολοῦσαν τήν δόξαν τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἐξιδιασμένως καυχᾶται, ὡς ἡ μήτρα τοῦ μαρτυρίου, διότι ἐν αὐτῇ «ὁ ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων ... ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», δηλαδή ὑπέστη τόν πλέον εἰδεχθῆ κατ' ἐκείνην τήν ἐποχὴν θάνατον, ὑποδεικνύων πρῶτος τήν ὁδόν τῆς ἄρσεως τοῦ σταυροῦ, «διό καί ὁ θεός ὑπερύψωσε αὐτόν καί ἐχαρίσατο αὐτῷ τό ὑπερπᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων καί πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν θεοῦ Πατρός» (Φιλιππ. 2, 6 – 11).

Κατά τόν μέγαν διδάσκαλον τοῦ μοναχισμοῦ καί τοῦ Ὀρθοδόξου δόγματος θεόδωρον Στουδίτην, τοῦ ὁποίου τήν μνήμην ἐωρτάσαμεν πρό ὀλίγων ἡμερῶν, πάντα τά ὄντα ἀλλά καί ἡ κτίσις ὀλόκληρος θά κάμψουν τό γόνυ, ὅτε ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως θά ἀφανισθῇ ἡ ἁμαρτία, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ ἁμαρτία στερεῖται ὑποστάσεως «... ὡς οὐ τι τῶν ὄντων οὔσα, ἀλλά παρυφιστάσα καί δημιουργηθεῖσα τῇ τοῦ πράξαντος προαιρέσει». Τότε θά παραμείνουν εἰς τήν ὑπαρξιν μόνον τά δημιουργήματα τοῦ θεοῦ, τά ὁποῖα ἔχουν ὑπόστασιν, καί οὐχί ἡ ἀνυπόστατος ἁμαρτία. Μάλιστα, «αἱ παρατραπεῖσαι ψυχαί, ἀφοῦ διέλθουν τοὺς πάντας αἰῶνας καί μὴ εὐρίσκουσαι στάσιν, θά ἔλθουν εἰς τόν θεόν, τόν μὴ ἔχοντα πέρας, καί οὕτω τῇ ἐπιγνώσει, οὐ τῇ μεθέξει, θά ἀπολάβουν τάς δυνάμεις αὐτῶν, ἦτοι θά ἀποκατασταθοῦν εἰς τό ἀρχαῖον καί θά ἀναγνωρίσουν ὅτι ὁ θεός δέν εἶναι αἴτιος τῆς ἁμαρτίας» (PG 99, 1500D – 1501B).

Τοιαύτην κυριαρχίαν ἔχει ὁ ὑπερυψωθείς Κύριος καί τοιαύτην ἰσχύν ἔχει τό

σχέδιον τῆς ἀφάτου θείας Οἰκονομίας. Κατά τόν ὑμέτερον θεολογοῦντα φιλόσοφον Ν. Μπερδιάγεφ, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀκλονήτου ἐρείσματος ἀνυψοῦται ἡ δύναμις τοῦ βασιλείου τοῦ Πνεύματος ἔναντι τοῦ βασιλείου τοῦ Καίσαρος. Εἰς τήν ἱστορίαν ἡ Ἐκκλησία ἐβίωσε πολλάκις τήν ἐπικράτησιν τοῦ βασιλείου τοῦ Πνεύματος. Ἐν προκειμένῳ, τοῦτο ἐπιβεβαιώνει ἡ σύγχρονος κατάστασις τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων καί ἄλλων Ὀρθόδοξων Πατριαρχείων καί αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ διωγμοί παρήλθον καί ἡ Ἐκκλησία ἀνεδείχθη δι' ἄλλην μίαν φοράν «ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ». Σήμερον, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καλεῖται καί πάλιν νά μαρτυρήσῃ τήν ἀλήθειαν εἰς ἕνα κόσμον ἐκκοσμικευμένον, τόν ὁποῖον προωθεῖ ἡ λεγομένη Παγκοσμιοποίησις. Ὅπως ἔχει ἐπισημανθῆ ὀρθῶς εἰς τήν πρόσφατον Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Κρήτης: «Κατά τούς χρόνους τούτους τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἰδιαίτερος προβάλλει ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἐξαρθῆ ἡ σημασία τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου, ἐν ὧσιν τῆς πνευματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τόν σύγχρονον πολιτισμόν... Ἡ Ὀρθόδοξος παράδοσις, διαμορφωθεῖσα διά τῆς βιώσεως ἐν τῇ πράξει τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν, εἶναι φορεῦς πνευματικότητος καί ἀσκητικοῦ ἠθους, τό ὁποῖον δέον νά ἐξαρθῆ καί προβληθῆ ὅλως ἰδιαίτερος κατά τήν ἐποχὴν ἡμῶν». Ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι ὀφείλομεν ἐν ἐνότητι νά μαρτυρήσωμεν μετά δυναμισμού τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, γινόμενοι οὕτω πως «τό φῶς τοῦ κόσμου» καί «τό ἄλας τῆς γῆς». Εἶναι ἐξόχως σημαντικόν οἱ πιστοί νά κατανοήσουν ὅτι ἀφετηρία διά τόν ἐπανευαγγελισμόν εἶναι βεβαίως ἡ ἐνότης καί ὁ σεβασμός εἰς τούς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς, πρωτίστως τοῦ Συνοδικοῦ. Ἡ Σύνοδος ἐκάστης Ἐκκλησίας εἶναι τό τεταγμένον ὑπό τοῦ θεοῦ ὄργανον, κατά τήν Ἀποστολικήν παράδοσιν, νά κατευθύνῃ τό ποιμαντικόν καί ἱεραποστολικόν ἔργον.

Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ,

Γνωρίζομεν ἐκ προσωπικῆς ἐμπειρίας τήν εὐαίσθητον ρωσικὴν ψυχὴν, μαρτυρουμένην ὑπό τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι κατ' ἔτος φθάνουν εἰς τὰ ἱερά σεβάσματα τῶν Ἀγίων Τόπων. Οἱ Ρῶσοι Ὀρθόδοξοι ἐναποθέτουν τὰ μύχια τῶν καρδιῶν των, οὐκ ὀλίγας φοράς μετὰ δακρύων, πρωτίστως ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου. Ἡ βαθυτάτη πίστις αὐτῶν τῶν γνησίων πιστῶν ἀφήνει τούς Ἁγιοταφίτας Πατέρας ἐκστατικούς. Ἡ ἐκ βάθους ψυχῆς καί μεθ' ὑπομονῆς ἔκτασις τῶν ψυχῶν ἡμῶν πρὸς τόν Πανάγαθον Θεόν νικᾷ τό ἔλεός Του.

Καλούμεθα, λοιπόν, ὅλοι, κληρὸς καί λαός, νά ἀκολουθήσωμεν τό παράδειγμα τῶν ἁγίων, συστοιχοῦντες εἰς τήν διαχρονικὴν προτροπὴν τοῦ Ψαλμωδοῦ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν: «Υπόμεινον τόν Κύριον ἀνδρίζου καί κραταιούσθω τῇ καρδίᾳ καί ὑπόμεινον τόν Κύριον». Ἡ τοιαύτη ἀναμονή τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ θεοδίδακτος στενὴ ὁδός διὰ τήν νίκην τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου καί ταυτοχρόνως ἡ δημιουργικὴ πορεία πρὸς τήν ἀληθινὴν θεολογίαν, τήν ὁποίαν ὁ κόσμος ἔχει ἰδιαίτερος ἀνάγκη διὰ τόν δοξασμόν τοῦ θεοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐξέφρασεν ἐπίσης εὐχαριστίας πρὸς τόν Πατριάρχην Μόσχας κ. Κύριλλον καί τόν Πρόεδρον κ. Πούτιν διὰ τήν συμπαράστασιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστώτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱερουσαλὴμ καί τῆς προστασίας τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὅμοίως προσεφώνησαν: ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης δι' ἀντιπροσώπου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηναῖος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος

Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Δανιήλ αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Βουλγαρίας κ. Νεόφυτος δι' ἀντιπροσώπου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας και πάσης Πολωνίας κ. Σάββας αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τσεχίας και Σλοβακίας κ. Σβατισλάβ αὐτοπροσώπως, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς καί Καναδᾶ αὐτοπροσώπως κ. Τύχων.

Μετά ταῦτα, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος εὐχαριστῶν ἕνα ἕκαστον τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς καί ἕνα ἕκαστον τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας διὰ τήν συμβολήν αὐτῶν εἰς τήν ὑπογράμμισιν τοῦ ρόλου τοῦ ὁμολογητοῦ καί Ἱερομάρτυρος Ἁγίου Πατριάρχου Τύχωνος εἰς τήν ἀνασύστασιν τοῦ Πατριαρχικοῦ θεσμοῦ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐκήρυξεν τήν λύσιν τῆς Συνεδρίας ταύτης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]
```